

Zulüm ve Şirk: Doğru Yolun Önemi

a. Zulmün Çeşitleri

Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayra halkihî seyidînâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ecmaîn. Ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'd:

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân. Fe-inne efdale'l-hadîsi Kitâbullah ve efdale'l-hedyi hedyü seyidînâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve sellem. Ve şerra'l-umûri muhdesâtühâ ve külle muhdesetin bid'atün. Ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sâhibihâ fi'n-nâr. Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-Nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

«الظُّلْمُ ثَلَاثَةٌ فَظُلْمٌ لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ وَظَلَمَ يَغْفِرُهُ اللَّهُ
 وَظُلْمٌ لَا يَتْرُكُهُ اللَّهُ فَأَمَّا الظُّلْمُ الَّذِي لَا يَغْفِرُهُ
 اللَّهُ فَالشِّرْكَ، وَقَالَ اللَّهُ {إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ
 عَظِيمٌ} وَأَمَّا الظُّلْمُ الَّذِي يَغْفِرُهُ اللَّهُ فَظُلْمُ
 الْعِبَادِ لِأَنْفُسِهِمْ فِيمَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ رَبِّهِمْ وَأَمَّا
 الظُّلْمُ الَّذِي لَا يَتْرُكُهُ اللَّهُ فَظُلْمُ الْعِبَادِ بَعْضِهِمْ
 بَعْضًا حَتَّى يَدِينَنَّ لِبَعْضِهِمْ مِنْ بَعْضٍ.»

*ez-Zulmü selâsetün: Fe-zulmün lâ yağfi-
 ruhu'llah ve zulmün yağfiruhu'llah ve zulmün
 lâ yetrukühu'llah. Fe-emme'z-zulmü'llezî lâ
 yağfiruhu'llah fe's-şirkü, ve kâle'llahu:
 İnne's-şirke le-zulmün azîm. Ve emme'z-
 zulmü'llezî yağfiruhu'llahu fe-zulmü'l-ibâdi
 li-enfüsihim fî mâ beynehüm ve beyne Rabbi-
 him. Ve emme'z-zulmü'llezî lâ yetrukühu'llah
 fe-zulmü'l-ibâdi ba'dihim ba'dan hattâ yedîne
 li-ba'dihim min ba'din. Sadaka Resûlullah fî
 mâ kal ev kemâ kal.*

Aziz ve muhterem kardeşlerim, Allahu Teâlâ hazretlerinin selâmı ve rahmeti ve bereketi üzerinize olsun. Rabbimiz saadet-i dâreyne cümlelerinizi nâil eylesin. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hadîs-i şerîflerinden bir miktar okuyup teallüm ve tefeyyüz eyleyelim diye toplandık.

Bu hadîs-i şerîflerin okunmasına başlamadan önce Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in rûh-i pâkine hediye olması için ve onun mübarek âlinin, ashâbının, etbâ'ının, ahbâbının ruhlarına ve sair enbiyâ ve mürselînin ervâhına ve cümle evliyallahın ruhlarına ve hâsseten ümmet-i Muhammedin müşidleri ve mürebbîleri olan, verese-i Nebî olan, ulemâ-i muhakkikîn olan sâdât ve meşâyih-i turuk-ı aliyemizden, Ebû Bekr-i Sıddîk ve Aliyy-i Mürtezâ'dan müteselsilen şeyhimiz, hocamız Muhammed Zâhid-i Bursevî'ye kadar turuk-ı aliyemizden güzeran eylemiş olan sâdât ve meşâyihimizin ruhlarına hediye olsun diye; bu beldeleri canlarıyla, mallarıyla cihad eyleyip, fethedip, bize emanet bırakmış olan fatihlerin, şehitlerin, gazilerin, mübarek ecda-

dımızın ruhları şad olsun diye; şu caminin yapılmasına, hizmete, hizmette devam etmesine sebep olanların kendilerinin ve geçmişlerinin ruhları için ve uzaktan yakından bu hadîs-i şerîfleri dinlemeye gelen siz kardeşlerimizin ahirete göçmüş bütün sevdiklerinin ve yakınlarının ruhlarına hediye olsun diye bir Fâtîha üç ihlâs-ı şerîf hediye edelim, okuyalım. Ondan sonra başlayalım.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

et-Tayâlisî'nin *rahmetullahi aleyh* rivayet ettiği bir hadîs-i şerîf. Zulüm konusunda. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyuruyor ki:

ez-Zulmü selâsetün. “Zulüm üç sınıftır, üç çeşittir, üç derecedir.” *Fe-zulmün lâ yağfiruhu'llah.* “Bir zulüm vardır ki Allah bunu asla affetmez, bağışlamaz, bırakmaz. Mutlaka o zalimi o zulmünden dolayı cezaya çarptırır. Affı bahis konusu değil.” *Ve zulmün yağfiruhu'llah.*¹ “Bir zulüm vardır ki Allah bağışlar,

¹ Sohbet kaydında “yağfiruhû ve yetrukühû” diye geçiyor.

affeder, cezalandırmaz.” *Ve zulmün lâ yetrukühu’llah.* “Bir de bir zulüm vardır ki onun peşini bırakmaz. Bu üç zulmün birincisi...”

Fe-emme’z-zulmü’llezî lâ yağfiruhu’llah. “Affetmediği, bağışlamadığı zulüm...” *Fe’ş-şirkü.* “Bu şirktir. Şirk; Allahu Teâlâ hazretlerine ortak koşmak, müşriklik yapmak, inancında Allah’ın varlığını, birliğini kabul etmeyip Allah’a başka ortaklar düşünmek. Bunu Allah affetmez.”

Bir âyet-i kerîme var:

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾

*Inne’llahe lâ yağfiru en yüşreke bihî ve yağfiru mâ dûne zâlike li-men yeşâ’.*²

“Allahu Teâlâ hazretleri kendisine şirk koşulmasını asla ve kat’â affetmez. Bunun dışındaki günahları dilediği kimselerden bağışlar, affedebilir. Ama bunu affetmez.” diye.

Ve kâle’llahu buyuruyor Peygamber Efendimiz.

² 4/Nisâ, 48.

﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

*Inne's-şirke le-zulmün azîm.*³ “Şirk muhakkak ki çok büyük bir günahtır. Azîm bir günahtır. Azîm bir zulümdür.” Yani şirk dediğimiz şey inançla ilgili bir şey ama, bizim de zulüm dediğimiz zaman aklımıza gelen, bir kuvvetli insanın bir zayıf insanı ezmesi ama bu şirkin de bir çeşit zulüm olduğunu belirten âyet-i kerîme budur. *Inne's-şirke*. “Hiç şüphe yok ki. Şüphesiz şeksiz.” *Le-zulmün azîm*. “Büyük bir zulümdür.”

Neden?

Neden şirk dediğimiz inanç, bozuk inanç niye bir zulüm oluyor?

Kişi kendisini mahvediyor. Yani başka bir zayıfı ezmiyor ama bizzat kendisini mahvediyor. Perişan ediyor kendisini. Kendisi müşrik olduğundan, kendisinin cehenneme düşmesine, ateşlerde cayır cayır yanmasına, çeşit çe-

³31/Lokmân, 13

şit azaplara duçar olmasına, feci, elim bir akı-
bete yuvarlanmasına ve bu azabın içinde de
ebediyen...

﴿هُم فِيهَا خَالِدُونَ﴾

Hüm fîhâ hâlidûne. ⁴

Ebedi olarak devam etmesine... Öyle bir
devam etmek ki cehenneme giren insanlar te-
menni edecekler, ölsek de kurtulsak diye. Öl-
mek yok. Yani ölmek yok. Cehennemde zulüm
devam edecek. Ölmek yok.

﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا﴾

Lâ yukdâ aleyhim fe-yemûtû. ⁵

Öyle ruhları kabzedilmez ki ölsünler de
azaptan kurtulsunlar. Ölüm kurtuluş olur. Di-
yelim ki dünyada bir insan amansız bir hasta-
lığa yakalanmış, çare yok. İnliyor, hasta. Teda-
visi mümkün değil. Amerikalara gitmiş, Avru-
palara gitmiş. Cihanın tabipleri başına toplan-
salar bir şey yapacakları yok. İşte şeyini[ece-
lini] bekliyor zavallı. İnim inim inliyor. Öldüğü

⁴ 2/Bakara, 39

⁵ 35/Fâtır, 36

zaman ne der arkasında kalanlar? E kurtuldu zavallı der. Zavallı. İşte çok çekiyordu. Eh, ölüm onun için bir istirahat oldu derler. Cehennemde ölmek yok ki istirahat etsin kurtulsun. Yok olmak yok ki bitsin.

﴿كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾

﴿لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾

*Küllemâ nadicet cülûdühüm beddelnâhüm cülûden ğayrahâ li-yezûku'l-azâbe.*⁶

Tenleri yanıp, fışır fışır kömür olup azap gördükten sonra tekrar Allah tenlerini tazeleyecek ki azabı yine çeksinler diye. Yani azaptan mahvolacak, yeniden tazelenecek. Yeniden mahvolacak, yeniden tazelenecek, yeniden mahvolacak... Ebediyen. E bundan büyük zulüm olmaz. Yani kişinin kendisine yapabileceği en büyük kötülük budur.

Hatta dedelerimiz ne demişler: Bir insanın kendisine yaptığı kötülüğü cümle cihan halkı başına üşüşse yapamaz. İnsanın kendisine kötülüğü kendisine zulmü... Dünyasını mahvetse

⁶ 4/Nisâ, 56

bu bir zulümdür. Ama bir de âhiretini mahvediyor. Adam içki içiyor. İşte kendisine kötülük ediyor. Ama bu şirk bu dünyada da kalmıyor. Ebedi hayatı olan ahret âlemini mahvediyor. Onun için;

İnne's-şirke le-zulmün azîm. “Şirk muhakkak ki müthiş, ulu, azametli, büyük bir zulümdür. Eşsiz emsalsiz bir büyük zulümdür şirk.”

b. Doğru İnanç Çok Önemlidir

Şimdi muhterem kardeşlerim bunu belki başka zamanlarda da konuşmalarımızda söylemişizdir. Şirk koşmak, ortak koşmak, yani adamın az çok eksikli kusurlu bir inancı var. İnançsız değil yani adam. Az çok bir inancı var. İnanıyor bir şeye ama doğru inanmıyor. Eğri büğrü, yalan yanlış inanıyor. Bir inancı var, bir tanrı inancı var. Bir kendisine göre bir tutturduğu ibadet yolu, yöntemi var. Bağlandığı bir sakat, yanlış din var. Az çok bir şey.

Bir de kıpkızıl, kapkara, simsiyah, tamamen münkir herifler var. Hiçbir şeyi kabul etmiyor. Her şeyi reddediyor. Hiçbir şeye inanmıyor. Yani onun yanında bu biraz hani bir siyah var katran gibi. Bir de gri var. Bir de beyaz var. Yani katran gibi şeyin yanında gri biraz

yine az çok bir şeydir. Ama işte zulme bile bu kadar büyük ceza olunca artık insan bu işin ne kadar ciddi olduğunu anlamalı, bir.

İkincisi; doğru inancın ne kadar önemli olduğu anlaşılıyor. Yani inancın, hani namaz kılıyoruz, oruç tutuyoruz, ibadet ediyoruz. Köyün kahvesinde sohbet ediyoruz, bacak bacak üstüne atıp. Evde birbirlerimizi ziyaret ettiğimiz zaman bir şeyler konuşuyoruz din konusunda, âhiret konusunda. 10,00 Bektaşî fıkraları anlatıyor millet kah kah kah kih kih kih gülüyor.

Ya yaptığın doğru mu? Söylediğin sözü Allah duyuyor. Bak defterine yazılıyor haberin olsun. Bunlar böyle boşa gitmiyor. Senin bu sözün, bu inancın, bu kanaatin yanlış. Sen bu kafa ile gidersen mahvolursun. Kendine biraz çekidüzen ver. Dikkat et.

Yani inancın ne kadar önemli olduğunu buradan anlıyoruz. Onun için hepimizin en doğru inanç üzere olmaya, en doğru yol üzerinde olmaya çok büyük ihtimam etmemiz gerekiyor.

Bir yol tutturmuşuz gidiyoruz. Acaba yolumuz doğru mu? Bir iş yapmaktayız, devam ediyoruz. Acaba yaptığımız iş iyi mi? Hatta bir kimseye bağlanmışız. Acaba bağlandığımız kişi

bağlanılacak bir adam mı? Yani bir yere gönül vermişiz. Gerek dinî, gerek dünyevî, gerek politik, gerek sosyal olsun. Hani adam şeyi beğeniyor, falanca artiste hayran. Nesine hayransın bu kepazenin? Nesine hayransın, nesi var? Filancanın bıyıklarına hayran, bıyıklarını taklit ediyor. Filancanın bıyığı cinsinden bıyık. Falancanın saç modelinden saç. Filancanın meşin ceketinden ceket. Filancanın pantolonu cinsinden pantolon.

Kime benzeyeceğiz? Kimi seveceğiz, kime bağlanacağız? Sağlam yere bağlanacağız. Doğru yere bağlanacağız. Yapacağımız işe dikkat edeceğiz.

Sağlam yol nedir?

Kur'ân-ı Kerîm yoludur. Kur'ân-ı Kerîm Allah Teâlâ hazretlerinin, kullarına doğru yolu bulması için indirdiği kitap.

Sağlam yol neresidir?

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi yoludur. Çünkü Peygamber Efendimiz Allah Teâlâ hazretlerinin âlemlere rahmet olarak indirdiği bir Peygamber.

Âlemlere rahmet ne demek?

Yani Allah acımış da cihan halkına, acımış da bu zavallıcıklar kendi akıllarına kalırlarsa gerçekleri göremezler diye elçi göndermiş, gerçekleri bildirecek bir mübarek insan vaziflendirmiş ki eşi, emsali olmayan bir insan. Gelenlerin, geleceklerin, geçmişlerin hepsinin en mükemmeli olan, harikalar harikası, efendiler efendisi, muhteremler muhteremi bir zât-ı muhteremi göndermiş.

Neden?

Bu insancıklar, bu beşer, bu beni Âdem şaşırmasın, yanlış yollara saplanmasın, bataklıklara düşmesin, ters yollara sapıp da yolunu kaybedip de menzil-i maksûduna ulaşamayıp yollarda canavarlara yem olmasın diye bir rehber, bir kılavuz göndermiş ki Allahu Teâlâ hazretleri, eşi emsali yok. Elhamdülillah.

Kur'ân-ı Kerîm elimizde, karşımızda. Kütüphanemizde çeşit çeşit mealleri var. Çeşit çeşit tefsirleri var. Allahu Teâlâ hazretlerinin emirlerinin ne olduğunu anlamak mümkün. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadîs-i şerîfleri var. Ciltlerle, Diyanet İşleri Başkanlığı neşretmiş 12 cilt. Başka başka kitapları neşretmiş çeşit çeşit. İmam Müslim'in

hadîs-i şerîf kitabını rahmetli Ahmet Davutođlu hocaefendi cennet mekân güzel açıklamalarla neşretmiş. Kocaman bir şey. Onu okusan, onu okusan yeter.

c. İnsanı Saptıran Ekseriya Kötü Arkadaştır

İşte bunlara sarılacağız. Bunlara sarılacağız. Ve bunlara bağlanmış olan insanlarla ah-baplık edeceğiz, dostluk edeceğiz. Başka yola sapmayacağız. Neden? Ölçü ne? Ölçü bunlar. Ölçü Kur'ân-ı Kerîm. Ölçü Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesi. Bunlara uymayan bir insan, kendisi yanlış yolda demektir. Belki ona doğru yola gelsin diye yanına yanaşıp bir şeyler söyleyebiliriz. Ama onu dost ittihaz edersek Allah saklasın kişi sevdiğiyle beraber olacağından mahvolur insan. Hem dünyada mahvolur... Bir insanın dünyada şaşırtan sapıtan ekseriyetle kötü arkadaşlardır.

“Gel bu akşam paranı ben çekeceğim. Felekten bir gece çalalım.” Param yok. “Paran benden.” Neden? Günah yolu ya, şey yapıyor yani. Cömertliği tutuyor. Cömertlik değil o. Onu felakete sürüklüyor. Bu cömertlik değil as-

lında. “Yak bir sigara benden.” Ya tevbe etmiş-
tim bırakmıştım sigarayı. “Canım yak işte böyle
güzel yerde. Her yemekten sonra içmek lazım
bir sigara.” diye tekerlemeleri filan var. Yak
bir sigara. Ya tevbe etmiştim işte doktor zararlı
diyor bak kanser oluyormuş yavaş yavaş öldü-
rüyormuş insanı filan.

Ha bunlar dostluk değil. Bu gibi arkadaşlar
gerçek arkadaş değil. İnsan doğru arkadaş se-
çecek, doğru yol yoldaşı seçecek. Doğru yol
rehberi seçecek. Doğru yolu tutturacak. Kur’ân
yoluna girecek. Peygamber Efendimiz’in yo-
luna girecek. O zaman kurtulur.

Aksi takdirde görüyorsunuz Allah’ın asla
affetmeyeceği bir büyük zulüm ki tariflere sığ-
maz. Şirk. Şirk bile büyük bir zulüm. E bir de
çıkılmış bazıları, efendim ben onu kabul etmem,
bunu kabul etmem. Sen kimsin ya? Karıncadan
âciz bir alçağın birisin. Yani sen kabul etsen ne
olacak kabul etmesen ne olacak? Yani senin sö-
zünün ne hükmü var?

“Ben inanmam.” İnanmazsan kendini mah-
vediyorsun. Demek ki Allahu Teâlâ hazretleri
sana zerre kadar bir akıl vermemiş. Demek ki

seni dergâhına kabul bile etmiyor. Seni dergâhına kabul bile etmiyor.

Bak ulemadan, fuzeladan, filozoflardan, hekimlerden, hakimlerden nice ârif, kâmil, bilgin insanlar gelmiş geçmiş. Hepsinin müştereken söylediği; şu kâinat boş değil. Bu kâinat tesadüfî değil. Bu kâinatta bir nizam var. Senin bu dağ tepe gibi böyle kum yığını gibi gördüğün şeyleri bile mikroskopla incelediğin zaman içinde bir matematik, mükemmellik, bir sistem görüyorsun. 16. 17 Tepeden tırnağa kâinat pırl pırl bir intizam içinde çalışıyor. Sen ne sanıyorsun kendini? Sen kendini bile anlayamamışsın. Nasıl bir mahlûksun? Bir hücreden büyümüşsün, çoğalmışsın. Koca bir âlem olmuşsun. Koca bir federasyon olmuşsun. Muazzam bir devletsin sen. Muazzam. Amerika Birleşik Devletleri'nden büyüksün sen kendi başına. Hücrelerini saysalar, içerdeki çalışmalara şey yapsalar şöyle bir dikkat etseler, haberleşme mükemmel.

Bizim vakfımız şubeler toplantısı yapacaktı. Bir ay önceden bütün şubelere davetiye göndermiş. Antalya'nın falanca şehrinde, fi-

lanca yerinde, Őu adreste, Őu tarihlerde toplantı yapacađız bir gün iki gün filan diye. Posta idaresi hićbirini götürmemiŐ. GndermemiŐ. Sistem iyi ćalıŐmıyor. Ama insanın vücudunda Őurası bir Őeye deđse. Burada sert bir Őey var diye sinir buradan böyle haberi dosdođru beyne götürüyor. Gz bir Őey görse karŐıdan ućan bir Őey sana dođru geliyor, gözünü kapat, haber geliyor haber gidiyor Őey yapıyor. Yani Őu vücudun ćalıŐması baŐlı baŐına harika.

“Efendim elektronik ćađdayız biz.” Elektronik ćađı Hz. Âdem zamanından Hz. Âdem yaratıldıđı zaman Allah halk eylemiŐ. Senin Őu vücudun elektronik bir harika. Senin vücudun ićinde nice nice Őeyler var. Elektrik akımları var. Tutuyorsun Őeye, elektrikli cihazlara, voltaj iđnesi bakıyorsun fırt bu tarafa Őey yapıyor. Elektriklerle Őeylerle ne sistemler kurmuŐ Allah Teâlâ hazretleri.

Őu kafatasının ićine bir beyin diye bir merkez yerleŐtirmiŐ. Őuraya bir pompalama cihazı yerleŐtirmiŐ, bir motor yerleŐtirmiŐ. 80 sene ćalıŐıyor, 100 sene ćalıŐıyor. Pat pat pat pat pat pat. Bu ne zaman dinlenir? Ne zaman gıda-

sını alır? Yorulmaz mı bu mübarek? Neyin nesidir, ne kadar acayip bir şeydir? Var mı 80 sene çalışan bir şey?

Biz Ankara'dan arabayla geliyorduk, yeni araba. Şarj dinamosu bozulmuş, bilye dağıtmış. Neden? E kul yapısı ne olacak işte. 2 sene çalıştı, ondan sonra yıprandı. Şey yapıyor. Bu 80 sene çalışıyor. 100 sene tık tık tık tık tık tık çalışıyor.

Yani insanın ne bileyim, Allah'ı kabul edememesi, bulamaması aslında akıl alacak bir şey değil. Yani bu Allah'a inanmayan insanlara filan meydan dayağında bir dövmek lazım. Ya senin hiç mi aklın yok? Hiç mi gözün yok, hiç mi kulağın yok? Hiç mi mantığın yok? Ne biçim adamsın ya, gözlerin kör mü be adam? Şu nizamı görmüyor musun? Etrafındaki şu sistemi görmüyor musun? Hiçbir şey görmesen takvimin yok mu evde? "E var ne olmuş takvime?" Kabadayı kabadayı şimdi karşıma çıkıyor. "Var takvimim ne olacak?"

E takvimde 300 gün sonra öğlenin kaçta olduğunu hesaplamışlar, koymuşlar oraya. Ne olacak? E intizamı gösteriyor. 300 gün sonra dünya oraya varacak. Döndüğü zaman şöyle

olacak güneş şuradan çıkacak buradan batacak. Bu intizam olmasa. Valla bilmem hocam. Yarının sahibi Allah. 300 gün sonra ben öğlenin sabahın nerede olacağın ne bileyim? Güneşin nereden doğacağını nereden bileyim demez miydik intizam olmasaydı? Öyle derdik. E intizam var. Düzen var. Pırıl pırıl, tıkır tıkır, şıkır şıkır yağlanmış gibi böyle çalışıyor. Sessiz sedasız çalışıyor, sen gürültüsünü bile duymuyorsun. İşte o kâinata bu nizamı veren Allah (c.c.), kudret sahibi. Her şeyi bilen, her şeyi gören, her şeye kadir olan Allahu Teâlâ. Elhamdülillah ki bizi kendisine kul etmiş. Elhamdülillah ki kulluğundan haberdar etmiş. Onun kulluğundan habersiz olmak ne büyük cahillik! Ne büyük delilik, ne büyük meczupluk! Ne büyük zulüm! Hakikaten büyük zulüm.

İnne'ş-şirke le-zulmün azîm.

Zulüm, azametli muazzam bir zulüm yani şirk. Böyle az uz bir şey değil.

Adam inkâr ettim diyor ağzının kenarından bir küfür-name. Bir eğri büğrü laf çıkartıyor. Muazzam. Kâinatı berbat eden bir laf söylüyor. Aptal adam. Akılsız adam. Beyinsiz adam. Kâfirlerden, Avrupalılardan aşağı adam. Dini

bozuk insanlardan aşağı adam. Neden? Einstein kabul ediyor. Falanca profesör kabul ediyor. Filanca filozof kabul ediyor. Filanca filozof. Hocam filozofları söyledin de kabul etmeyenler de var. Ee tabii, tabii olur. Yani her şeyden, her maldan bir miktar fire çıkar. Yüzde 5 yüzde 10 fire çıkar. Sen genel şeye bak.

Fabrika bir imalatı yapmak üzere kurulu-
yor da tıklar tıklar çalışırken kalite kontrol mer-
kezine geldiği zaman mallar, bir inceliyorlar.
Vay dökümün burası karıncalı olmuş. Bozuk.
Bunu ayır. Vay şurada bir kopukluk olmuş. Şe-
yin yanından geçerken ezilmiş. Bunu çıkart.
Vay burada kaynak yapılırken bir damla şey bu-
raya damlamış, bozulmuş. Çıkar. Bu kadar
olur. Yüzde 10 fire yüzde 5 fire bu kadar olur.
Sen şeye bak. İşin doğrusuna bak yani. Genel
duruma bak.

Rabbimiz Teâlâ hamd ü senâlar olsun bizi
müslüman etmiş. Ne güzel bir dindeyiz. Aptal
adamlar gidiyorlar tařa tapıyorlar. Aptal adam-
lar gidiyorlar aya güneşe tapıyorlar. Aptal
adamlar gidiyorlar öküze tapıyorlar. Balığa ta-

pıyorlar. Neye tapıyorlarsa saçma sapan. Rab-bimiz bize 1400 yıl önceden göndermiş Pey-gamberi, ne güzel söylüyor.

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾

*Lâ tûdrikühü'l-epsâru ve hüve yûdrikü'l-epsâra.*⁷

Allah'ı gözler idrak edemez. Kolay mı? Gü-neşe bile bakamıyoruz. Hadi bak bakalım. İşte güneş işte göz. Buyur. “Hocam bu göz bana la-zım. Öyle güneşe bakıp da gözümü kör edebilir miyim?” E sen güneşi göremezsen Allahu Teâlâ hazretlerinin kudretini, varlığını göremezsin. Gönül gözüyle görürsün. Vardır. Birdir. Büyüktür. Lütüfu çoktur. İhsanı çoktur. Duaları kabul edici. Dua ediyorum, veriyor.

Delil arıyorlar. Diyorlar ki Allah var mı yok mu? Delil. Delil, en başta gelen delil; dua ediyorsun duana Allah icabet ediyor. Kaç defa icabet etti? Kaç defa dua ettin? Kaç defa istediğini sana ihsan eyledi? Anlatsana. İstiyorsun, veriyor işte.

İnne's-şirke le-zulmün azîm.

⁷ 6/En'âm, 103

Şirk muazzam, müthiş bir zulümdür. İnsan mahv olur. Ve Allah affetmez, bu muazzam zulmü Allah affetmez, bu bir.

d. Allah'ın Affettiği Zulüm

Ve emme'z-zulmü'llezî yağfiruhu'llahu.
“Allah'ın affettiği zulme gelince...” *Fe-zulmü'l-ibâdi li-enfüsihim fî mâ beynehüm ve beyne Rabbihim.* “Kulun kendisine yapmış olduğu zulümlerdir. Kulun kendisine yapmış olduğu zulümler.” Yani Allah'ın emrini tutmamış. Sabah namazına kalkmamış. Ramazan'da oruç tutmamış. Harama bakma demiş, gözü kaymış bakmış. Vesaire filan. Yani kendisiyle Rabbi arasında, öyle yapmayacaktı. Kulluğa uygun değildi yaptığı şey ama bir hata işlemiş yapmış. Şeytan kandırmış. Ezeli düşman olan şeytan bunu aldatmış. Veya içindeki

A'dâ adüvvüke nef süke'lletî beyne cenbeyni.

hadisinde bildirildiği üzere kendi nefs-i emmâresi içindeki, şu kendi içindeki nefsi kendisini aldatmış. “Hadi kalk eğlendir beni. Hadi kalk beni gazinoya götür. Hadi kalk biraz çalgı dinleyeyim. Dansöz seyredelim.” filan. Haa

nefsi onu aldatmış. Şeytan onu aldatmış. Günahlar işlemiş. İşte bu nasıl bir şey günah? Kul ile Rabbi arasında. Kul kendi kendine yapmış. Başkasına bir şeyi yok. Çevrede zararı yok.

Bazen diyorlar ki bu adam sarhoştur ama diyorlar kimseye zararı vermez. Saldırmaz. Akşamları içer. Zıkkımlanır. Ondan sonra yatar uyur filan. Kendi kendine diyorlar. Eh zararsız, nispeten yani. Sırf kendisine.

Bir de içki içse de hani çekse bıçağını, var mı bana yan bakan dese, gelene geçene sapsa bilmem bağırsa çağırsa küfretse, camları aşağı indirse o zaman ne derler? Çağırın polisi. Atın bunu hapse. Çünkü ona zarar verdi buna zarar verdi filan denilir.

İşte Allah'ın affedebileceği cinsten zulüm, kulun kendi kendine yapmış olduğu küçüklü büyüklü günahlar. Bunları bağışlayabilir Allah. Pişman olursa gözyaşı dökerse, “Bir daha yapmayacağım yâ Rabbi! Şeytana uydum, nefse uydum. Nefs-i emmârem beni aldattı yâ Rabbi! Çok pişmanım, utanıyorum. Nasıl yapmışım o günahı?

Bir daha yâ Rabbi beni böyle edepsizliklere bulaştırma, beni günahlara bulaştırma.

Beni günahlara düşürme. Kurtar yâ Rabbi! Şu nefsimin elinden sana sığınıyorum yâ Rabbi! Şu şeytanın şerrinden sana sığınıyorum yâ Rabbi!

Bu büyük düşmanlar aldatıyorlar beni. Ben de zayıf bir kulum. Kanıveriyorum. Beni kuvvetlendir yâ Rabbi, sana güzel ibadet edeyim.” filan. Tamam. Tevbe ediyor. Tevbesini kabul eder Allah, affedebilir. Çünkü başkasına geçmemiş. Kendisi kendi içinde yaptığı günah filan.

Üçüncü cins günah... Hiç affetmediği günah; şirk. Hiç affetmiyor. Affedebildiği günah, zulüm; kendi günahları. Bir de;

Ve emme'z-zulmü'llezî lâ yetrukühu'llah fe-zulmü'l-ibâdi ba'dihim ba'dan. “Allah’ın peşini bırakmadığı bir başka çeşit zulüm daha var. Peşini bırakmıyor, takipsiz bırakmıyor. Silmiyor. Bir başka günah zulüm daha var. O nedir? Kulların birbirlerine yaptıkları zulümlerdir.” *Hattâ yedîne li-ba'dihim min ba'din.* “Birisinden, yani zalimden birisinin, yani mazlumin hakkını alıncaya kadar Allah terk etmez onu.”

Demek ki kullara geçti mi yaptığın zulüm; kendi içinde kalmadı da, kendi evinde kalmadı

da, kendi ceketinin altında kalmadı da, başka kulları da ilgilendirecek bir zulüm yaptın mı o zaman Allahu Teâlâ hazretleri bunun peşini bırakmaz. Senin yaptığın zulmün hakkını mazluma verir. Zalimden o zulmün şeyini alır.

Demek ki aziz ve muhterem kardeşlerim, kullara zulmetmemeye de dikkat etmek lazım. Kullara zulmetmemeye dikkat etmek lazım. Kullara zulmedildiği zaman Allahu Teâlâ hazretlerine “Tevbe yâ Rabbi! Affet yâ Rabbi! Bağışla yâ Rabbi!” demek fayda vermez. Çünkü, *lâ yetrukühu'llah*. Allah onun peşini bırakmaz. Hakkı alıp sahibine verinceye kadar peşini bırakmaz. Sen affet affet diyorsun ama kulun hakkı kaldı senin üzerinde. Sen ona zulmettin, onun hakkı kaldı.

O hakkı verinceye kadar işin peşini bırakmayacağından çare nedir?

Kula gidip hakkını vermek. Malı aldıysa malını vermek, canını yaktıysa özür dilemek, kısas gerekiyorsa kısas yaptırmak, tazmin etmek gerekiyorsa tazmin etmek; ve bu suretle o kulu razı etmektir.

Allahu Teâlâ hazretleri kullara yapılan zulümleri o kul razı olmadıkça silmez. Affetmez.

Onun için ne yapacaksınız? Kimsenin hakkını üzerinize geçirmeyeceksiniz. Hak geçmiş olan mallar, mülkler, paralar, eşyalar varsa onları sahiplerine vereceksiniz. Sahiplerinden özür dileyeceksiniz. Sizin üzerinizde mânevî hakkı olan kimseler varsa onlara da hediye verirsiniz, gönlünü alırsınız.

Ve onlardan helallik istersiniz bu dünyadayken. “Hakkını helal et kardeşim veya arkadaşım veya dostum veya büyüğüm. Senin bana çok hakkın geçmişti. Ben bu hakkı bu dünyada ödemek istiyorum ne yapmam gerekiyorsa söyle yapayım. Ahirete kalmasın bu hak.” diye söylemek lazım.

Peki, bazen de öyle oluyor ki hocam, öyle bir hak geçmiş oluyor ki insanın üzerine, o hakkı ödemek istiyor, sahibi yok ortada. Bilmiyor sahibini. Mesela; dükkâncı. Çorap satıyor. Çorabın bir tanesi sakat, ayırmış şuraya koymuş. Bu sakat. İade edilecek. Sağlam alınacak. E elinde eşyalar olan bir başka adam gelmiş. Bana şuradan bir çorap ver diyor. Bak şu çok güzel diyor alıyor. Parasını veriyor alıyor gidiyor.

Eyvah gitti adam Őimdi yani. O gittikten sonra aklı baŐına geliyor ki ya bu sakat çorabı aldı gitti. Zavallı adamcađız elinde bir sűrű paket vardı. Geldi oradan beđendi Őunun rengini beđendim. Őu orabı ver bana dedi. Ertesi gűn bayram. Sabahleyin bayram namazına giderken çorabı ayađına geçirmek istiyecek ki, ooo Őurasından Őurasına kadar çorap sakat. Delik.

Őimdi diyecek ki “Vay hain satıcı vay! Benim elimde paketlerin olmasından istifade etti beni fena halde kazıkladı.” Kazıklamadı. O adamın niyeti kűtű değildi. Kazıklamadı ama Őimdi bu adam ne yapsın? Bu adam burada piŐman. O adam orada kızgın. Ben ondan hakkımı âhirette alırım. DiŐ gıcırdatıp duruyor buradaki adam. Bir orap ama diŐ gıcırdatıp duruyor. Bu da burada boynu bűkűk. “Aman yâ Rabbi! Ben istemezdim kul hakkını ama, ticaretimin içine bűyle yanlış girmesini istemezdim ama bir yanlışlık oldu, elimde olmayan sebepten. Sonradan fark ettiğim bir Őekilde bűyle bir Őey oldu.”

Ha bu gibi durumlarda műmkűn deđil bulmak. İlan etsen ilan edemezsin filan. O zaman o kimse namına hayır yaparsın. Camiye veya hut bir yetime veya bir dula veya bir Őeye. Yâ

Rabbi, dersin, ben bu parayı ona verecektim ama veremedim. Bulamadığım için veremedim. Bulmaya gayret edecek, bulmaya çalışacak da, bulamadığım için veremedim. Sen bu hayrı ben onun namına yapıyorum. Bu hayrı onun sevabına geçir yâ Rabbi!

İşte o çorap şu kadar fiyata satılmıştı, alınmıştı. Şu kadardan hak daha hadi gönlümden koptu iki misli fazlasıyla ben şu hayrı yapayım da affetsin. Affet yâ Rabbi! Ben burada halimi biliyorsun. Bir kötü niyetim yok. Tamam. Bu gibi durumlarda affolunur.

e. Kul Hakları İle İlgili Müjde

Bu çeşit kul hakları hakkında birde müjde vardır hadîs-i şerîf. Allahu Teâlâ hazretleri hacıları Arafat'ta affeder. Öyle affeder ki sayıya hesaba gelmeyecek kadar kullarını affeder. Başu açık, ayağı yalın, sıcağın altında, "Yâ Rabbi! Yâ Rabbi! Yâ Rabbi!" diye dua eden yalvaran o hacıları o şeyleri affeder. Bir kısmını. Bir kısmını Müzdelife'ye geldikleri zaman affeder. Bir kısmını da artık Mina'ya geldikleri zaman affeder. Öyle affeder ki diye hadîs-i şerîfler var. Deveciyi bile affeder diyor.

Deveciyi bile affeder ne demek? Adam hacı değil, hacca gelmemiş. Hacıya deve kiralamış. Devesinin yanı başında geliyor, yani alacak deveyi sonra. Devenin sahibi. Yani taksi şoförü diyelim bugünkü tabirle. Hacı deveye binecek, hac yapacak. Ondan sonra o devesini alıp gidecek parasıyla beraber. Ücretli iş yapıyor. Yani maksadı hacılık filan yapmak değil. Para peşinde. Geçim peşinde.

Haa oraya gelmiş olan devecileri bile Allah affeder. Artık orası Allah'ın rahmetinin cûşa geldiği, rahmet deryasının taşıdığı bir yer olduğundan orada affolunur. Kul hakları da affolunur diye müjde var. Ama nasıl kul hakkı? Tarlası adamın senin üzerinde. Sen onu zulmen almışsın. Tapusu senin üzerinde ama mal onun. Mal onun. Burada öyle affetmek değil. Onu affetmez. Çaresini bulamadığın kul haklarını affeder. Çaresi olanın çaresini uygulayacaksın. O tarlayı götüreceksin, sahibine vereceksin. O malı götüreceksin, sahibine vereceksin. O haksızlıklara şey yapmayacaksın.

Müthiş haksızlıklar oluyor. Korkunç aldatmacalar oluyor. Kimse kimseye borcunu öde-

mez gibi bir hava meydana gelmiş ticaret hayatımızda. Borcuna sâdık olan yok. Hakkını, haddini bilen yok.

Bizim tanıdığımız kardeşlerimizden birisi var Konya'da. Ne var ne yok, nasılsın, ne yaptın, ne ettin filan. Hani Akşehir'de evlerin vardı filan dedim. "Vardı." Eh ne yapıyorsun ne yapacaksın? "Kiracım vardı içinde, çıkmıyordu. Ucuz kirayla oturuyordu. Şimdi kalkmış gitmiş şu kadar kirayı da vermeden gitmiş." Adam[ın] yani hiç aldırdığı yok ki. Aldırdığı yok ki. Yani malın sahibi ortalıkta yok diye kalkıyor gidiyor. "Kirayı taktım. Şu kadar kirayı ödemedim. Evde oturmayı bedavaya getirttim." Sen bedavaya getirtmedin. Ateş satın aldın kucak dolu. Böyle kendini mahvettin.

Bu tabii inançsızlıktan oluyor. Bu millete bu revadır biraz da. Neden? Biz müslümanlara da revadır. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri her şeyi yerli yerince yapar. Ey lütfu çok kahrı güzel, lütfun da hoş kahrında hoş. Hepsi güzeldir.

Neden?

Biz İslâm'ı öğretilmedik halkımıza. "İslâm da neymiş? O eski bir inanç sistemi. Ortaçağ sistemi. Boş ver onu. Bak bugün fezaya giden

Avrupalılar var, Amerikalılar var. Gir onların yoluna, bak onlar nasıl açık saçık geziyorlar. Bak nasıl böyle edep ar namus filan yok. Her şey serbest. İçki serbest, kumar serbest filan. Hadi gir onların yoluna!” dedi bazı insanlar. İslâm’a sırt döndü. Oküfrü beğendi. O tarafa girdi. Üstelik bunlar bir de yönetici oldular. Bir de milletin sevk ve idaresi, direksiyonun başı bunlara düştü. Götürdüler milleti,

Kargalar bir kavmin kılavuzu olursa, kavim onun peşine takılır da karganın peşinden giderse nereye gider? Cîfelerin başına gider. Cîfe ne demek? Lâş, lâşe demek. Leş demek. Karga leş yediği için kılavuzluk ediyor diye onun peşine takılırsan, gidersen nereye götürür karga? Leşin başına götürür. Kargayı kılavuz edinmeseydi.

f. İslam'ı Öğretmemenin Cezasıdır; Ahlaksızlığın Yaygınlaşması

Halkta daha başka söz de vardır yani bu karganın kılavuzluğuyla ilgili. Yani onlar aldılar küfre götürdüler. Onlar aldılar edepsizliğe götürdüler. Onlar aldılar imansızlığa götürdüler. Ne oldu sonuç? Anarşi oldu. Edepsizlik oldu. Adaletsizlik oldu. Hırsızlık oldu. Haksızlık oldu.

Sen misin Allah'ın dünya ve âhîret saadeti ni sağlamak üzere insanlara gönderdiği, âlemlere rahmet olarak gönderdiği Peygamberin talimatını beğenmeyip de kendi kuş beyinle, nakıs aklınla başka yollar gösteren millete? Gör. Buyur bakalım. Al. Güneydoğu Anadolu'da anarşi. Mezra basıldı. 24 kişi çoluk çocuğuyla yakıldı, öldürüldü.

“Nerden çıkmış bu canavarlar? Acaba Merih'ten mi geldiler?”

Hayır. Senin eğitim sistemin bunları üretti. Senin laboratuvarından çıktı bu mikrop lar. Sen İslâm'ı zararlı gördün. Sen İslâm'ı suç gördün. Sen İslâm'ı kötü gördün. Sen İslâm'ı çağdışı gördün. Sen Kur'ân'ı çöl kanunu gördün. Sen Peygamberi baldırı çıplak bedevi gördün. Hâşâ sümme hâşâ. Ondan sonra hadi bakalım sen yetiştirdin, buyur. Nasıl yetiştirdin? Anarşist. Nasıl yetiştirdin? Hırsız. Nasıl yetiştirdin? Rüşvetçi. Nasıl yetiştirdin? Zinakâr. Neden? Senin kuş beyninden işte bu çıkar, bu kadar çıkar.

Sen âlemlerin Rabbinin bildiği kadar bilir misin? Âlemlerin Rabbi insanlığın saadeti için ahlâk koymuş. Adap koymuş. Herkesin içine

bekçi koymuş. Müfettiş koymuş. Polis koymuş. Sen her şahsın başına birer tane polis dikebilir misin? Allah koymuş. Kendi vicdanını polis olarak koymuş. Aman, ben harama el uzatamam. Aman, ben namahreme gözümü çevirip bakamam. Aman, ben evime haram lokma yiyemem diye bir herkesin içine bir polis koymuş. Sen o polislerin hepsini hakladın. Hepsini topladın. Hepsini katlettin. Ondan sonra kaldı şey, tarlayı dikenler bastı. Ortalığı mikroplar kapladı. İşte senin şeyindir.

“Ee bizim mallarımız gidiyor. Biz de telefe uğruyoruz.”

Haa sen müslüman ha? Senin malın niye telefe uğruyor?

Sen de Allah'ın emrini tutmadın ki. Sende Allah'ın dinine yardım etmedin ki. Sen de İslâm'ı korumak için canla başla çalışmadın ki. Evinin içini süslemek için, misafir odanı süslemek için, üstünü başını süslemek için, kendi zevkin için, renkli televizyon çıktığı zaman renksiz televizyonu çöp tenekesine attın. Renkli televizyonu aldın. Perdeler lüks olsun

diye Őu kadar parayı verdin. Aman efendim misafir odası takımları fevkalade güzel olsun diye gittin bilmem nerden ısmarladın.

Kendi keyfin için kesenin ağzını açıp milyonları harcadın da din, iman giderken din ve imana hiç destekçi olmadın. Sana daha neler ne kötekler revadır, ne sopalara layıksın da Allah yine hilminden affediyor.

Allah bizim kusurlarımızı affetsin. Bizi sevdiği işleri yapmaya muvaffak eylesin. Tembellikten gafletten ikaz eylesin. Yoksa bizim başımıza taş yağsa revadır. Çünkü Allah'ın kahrı da güzel. Lütfu da güzeldir, kahrı da güzeldir. Her şeyi yerli yerindedir. Hiçbir şeyi haksız değil.

“Yâ Rabbi!” demiş eski peygamberlerden birisi. “Bana, her şeyi hikmetle yaptığını biliyorum da, misal göster. İbret göster. Göreyim anlayayım. Her şeyin hikmetini bana sezdir. Çünkü olayların içindeki hikmetleri sezmek her babayiğidin kârı değildir. Kafa lazım. Zekâ lazım. Süper zekâ lazım. Öyle kolay bir şey değil. Herkes anlayamaz. Anlat bana.”

“Kulum çık Őu ağacın üstüne.” demiş. Bir çeşmenin yanındaki ulu bir ağacın dalları arasına çıkmış saklanmış o zât-ı muhterem. Şimdi

aşağıya bakıyor böyle dalların arasından. Aşağıdan o görünmüyor.

Aşağıya bir atlı gelmiş. Çeşme başı. Atına su içirmiş, yüzünü yıkamış, su içmiş, oturmuş kalkmış filan derken böyle kuşağındaki şeyler düşmesin diye böyle koymuş. Unutmuş gitmiş kese. Bir kese altını orada unutmuş gitmiş. Atına atlamış gitmiş. Yukarıdaki bakıyor ki çeşmenin başında bir kese altını unuttu. Adam unuttu gitti. Allah Allah dur bakalım. Ne hikmet bakalım? Hikmet görecek ya.

Biraz sonra bir atlı daha gelmiş. Dıgıdık dıgıdık. O da durmuş o da atını sulamış, kendisi su içmiş. Yüzünü yıkamış, terini gidermiş bilmem ne. Aa orada bir kese altın var. Cump cebine atmış, yallah. O da bu tarafa doğru yürümüş gitmiş. Allah Allah. Yukarıdaki şimdi hayret ediyor. Birisi keseyi unuttu. Ötekisi keseyi aldı. Üçüncü bir şahıs gelmiş biraz sonra. O da oturmuş, su içmiş filan derken birinci atlı hışımla atını koştura koştura gelmiş. Toz atarak dizgini çekmiş. Durmuş. Atlamış aşağı.

“Ver kesemi!” demiş. Adamın yakasına yapışmış. Üçüncü adam demiş: Ne kesesi?

“Hadi, sahtekârlığı bırak, yalanı bırak.” demiş. “Ben burada az önce bir kese altın unuttum, ver.” demiş.

“Yok. Ara istersen üstümü.” “Ver!” Çat pat filan derken. Yok ya, bilmem ne. Sakladın bir yere değil mi, hain bilmem ne. Vura döve haklamış adamı. Gitmiş.

Şimdi yukarda hikmetleri görmeye meraklı olan zât demiş ki: Yâ Rabbi! Ben bu olaylardaki hikmetleri hiç anlamadım. Biri geldi keseyi bıraktı. Ötekisi geldi keseyi aldı şu tarafa gitti. Üçüncüsü geldi sopayı yedi, başına ne haller geldi.

Demiş ki: Bu birinci zatın o ikinci zata borcu vardı bir kese. O, hakkı vardı ona. O hakkını aldı gitti. Bu üçüncüde bunun ailesinden birini haklamıştı. Kısas gerekiyordu kendisine. O kısas oldu, demiş.

Yani Allahu Teâlâ hazretleri muhterem kardeşlerim, her şeyi hikmetle yapıyor. Biz bugün geri kalmış bir ülkeyiz. Fakir bir ülkeyiz. Şu var bu var. Efendim bu sene yazın kuraklık oldu. Efendim bilmem denizdeki balıkların hepsi karnı döndü şişti yukarıya çıktı. Karaya

vurdu. Balık yenilmiyor. Haa, hepsinin kabahati sende.

Sen eğer Allahu Teâlâ hazretlerine has kul olsaydın, Allahu Teâlâ hazretlerinin emirlerini tutsaydın, zekâtını verseydin, takvâ ehli olsaydın Allah seni durduğun yerde besleyecekti, Allah sana durduğun yerde ikramda bulunacaktı, cümle cihanı sana hizmetçi edecekti. Zekâtı vermezsin, borcunu ödemezsin, hak yemekten sakınmazsın, namaza gelmezsin, alının secde-i Rahmân'a değmez.

Ondan sonra yalan dolan, gıybet, iftira, zevk sefa... Allah nimet verdikçe nimetleri alırsın, günahlara dalarsın, keyiflere safalara gidersin. Plajlar, deniz kenarları kıyır kıyır kalabalık. Kaynaşıyor insanlar. Camiler, hayırlı yerler, mübarek yerler şöyle. Keyfe, zevke harcanan paraların haddi hesabı yok. Bir futbola bir zengin çıkartıyor, şu kadar milyon verdim. "Vay be ne cömert adam." Nereye veriyor? Falanca Trabzon futbol kulübüne veriyor. Adam koyu şeyci. Bir hayra bir şeye para istiyorsun. Eli titriyor vermiyor. Veremiyor.

Yani Őu futbolcuların cömertliği müslümanlarda yok. Őu sarhoŐların cömertliği müslümanlarda yok. Bunlar nasıl Allah'ın sevgili kulu Allah aŐkına? Nasıl Allah'ın sevgili kulu ki mal-dan geçemezler, candan geçemezler, rahattan geçemezler? Sopayı hak etmemiŐ değil mi bunlar?

g. Günah oğaldığı Zaman Ceza Umumi Gelir

Sonra bir Şey daha var. Bir kavimde muhterem kardeşlerim, günah çoğaldığı zaman ceza umumi gelir. Allahu Teâlâ hazretleri hakikaten masum olanlar varsa âhirette ayırır. Hepsi birden yanar. Ondan sonra aralarından gerçekten masum olanlar varsa onları Allahu Teâlâ hazretleri âhirette ayırır.

Denilir ki Lut *aleyhisselm*'ın kavmini Allah yere batırdı. Kur'ân-ı Kerîm'de yazıyor Lut kavminin helk olduğu. İçinde o gece 70 bin teheccüde kalkmış insan var diye kitaplar yazar. O kadar teheccüd ehli varmıŐ ama ekseriyete göredir hüküm. Yani ceza ekseriyete göre gelir.

Türkiye’de 55 milyon ahali var. Yüzde 99’u müslüman. Yüzde 99’u müslüman ama yani uygulayıcı, tatbik edici müslüman ne kadar? Var evet yüzde 99’u nüfus kâğıdı müslümanı. Onları da biraz elesen, sorguya çeksen, sen gerçekten müslüman mısın? Bak müslümanlara şu kadar vergi vereceğiz filan desen vergiden korkusundan belki birçok kimse ben müslüman değilim diye sildirtebilir yani.

Almanya’da kilise vergisi var yüzde yedi. Kilise vergisi var. Kilise neden öyle direk gibi kuvvetli, niye yıkılmıyor? Her çalışan insandan yüzde yedi vergi alınıyor. Kolay mı? O kadar para insanı deli eder. Aklını başından kaçırttırır. Milyonlar geliyor böyle Mark olarak, şey olarak. Yüzde yedi herkesin gelirinden maaş bordrosundan kesiliyor kilise vergisi diye. Resmen. Tabi kiliseye gitmek istemeyenler de ben kiliseye bağlı değilim diyor. Şey yapıyor.

Türkiye’de Müslümanlığa bir şey konulsa vergi konulsa bakalım görürüz yüzde 99’u mu müslümanmış, yüzde 10’u mu müslümanmış. O zaman görürüz. İş paraya geldi mi belli olur.

Allah bizim kusurlarımızı affetsin. Çok iyi müslümanların kusuru ne? Onlarda layıkıyla çalışmamışlar. Anası müslüman, çarşafly. Torunu, hiç alakası yok. Kol açık, bacak açık, saç açık. Kafa değişik. Kalp kapkara filan, tamamen farklı. İki nesilde gidiyor. Bir nesilde biraz yarı yarıya bozuluyor. Ondan sonraki nesilde, ikinci nesilde yüzde 100 bozuluyor. Yüzde 50, yüzde 50 daha yüzde 100. Yani müslüman, mütedeyyin, sakallı, çarşafly bir anne babanın, nine ve dedenin torunlarına bakıyorsun. Haa bu bunun torunu mu? Yemin et, beş tane şahit getir. Mümkün değil onun torunu olduğunu anlamak.

Allah hepimize İslâm için çalışma şuuru versin. Gazabına uğrayanlardan, azabına, ıka-bına mâruz kalanlardan etmesin.

“Ey kulum İslâm’a bunca hücumlar oluyordu senin aklın nerdeydi?” “Yâ Rabbi! İşte o zaman yaz aylarıydı. İşte bizim yazlık vardı filanca yerde. Filanca yazlığa gitmiştik. Deniz kenarıydı. Safalı, manzaralı, güzel bir yerdi.” Böyle mi cevap verecekler?

Allah bizi zulmün her çeşidinden korusun. Hele hele kul haklarından korusun. Dîn-i

mübîn-i İslâm'a en güzel tarzda hizmet etmeyi nasip eylesin.

«عَالِمٌ يُنْتَفَعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ»

Âlimun yüntefeû bi-ilmihî hayrun min elfi âbidin.

Hiz. Ali *radiyallahu anh ve kerremallahu vecheh* hazretlerinden iltifatkâr bir hadîs-i şerîf nakledilmiş. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyurmuşlar ki:

“İlminden istifade olunan bir âlim, kendi başına bir köşeye çekilip kendisi için ibadet eden bin tane âbiddin daha hayırlıdır.” Adam kenara çekilmiş, elinde tesbih, başında sarık, önünde seccade. İbadet taat maşallah. “Hem de oruçluyum hocam.” Hem de tesbih çekiyor vesaire filan derken. Eh ibadet ediyor Kur’ân okuyor maşallah. Çok güzel. Hep kendi kendisi için sevaplı şeylerle meşgul. Tabii sevap. Elbette namaz sevap, Kur’ân sevap, zikir sevap. Elbette doğru. Tamam. Ama kendisinin ilminden istifade olunan bir âlim onun gibi bin tane sine bedel. Onun gibi bin tane âbide bedel.

Düşünebiliyor musunuz ki bir adamı size tanıtsalar, “Bu hacı amca var ya...” Evet. “Bu

aksakallı hacı amca mübarek, bak yüzündende nur damlıyor. Çok güzel iyi bir insan.” Evet. “Hiç geceleri uyumaz.” Ee maşallah. “Yatsı abdestiyle sabah namazını kılar.” Deme ya. “İşte böyle. Şu kadar günde bir hatim indirir.” Maşallah. “25 bin tesbihi var. Allah Allah Allah Allah Allah lafza-i celâli zikrinden şöyle.” vesaire. İyi güzel. Bak hep ibadet.

Ama başkalarına hak yolu gösteren, öğreten âlim bunun gibi bin tanesine bedel. Bak onu çok takdir ettim, beğendim. Âlim bin tanesine bedel. Neyi gösteriyor bu bize? İçimizde hangi hissi meydana getiriyor? İlme heveslendiriyor bizi. Hepimiz ilme heves etmeliyiz.

“Hocam bizden geçti artık. Okuyorum da anlayamıyorum. Akşam okuduğumu sabah unuttuyorum.”

Çocuğunu yetiştir. Çocuğunu yetiştir, bak memlekette İslâm gidiyor. Nereye gidiyor? Kıymeti bilinen yerlere gidiyor. Kıymeti bilinmeyen yerden Allah alır. Bir yerde ki İslâm'ın kadr u kıymeti bilinmiyor, alır Allah İslâm'ı oradan. Orası diyâr-ı küfr olur Allah saklasın. İslâm'ın kadrinin, kıymetinin bilindiği yere gider. Veyahut âhir zamanda çekilecek. Nereye çekilecek?

Hicaz'a çekilecek. Doğduğu yere İslâm böyle çekilecek.

Barajın yanından geçiyoruz. Suyu kalmamış, dibinin çamurları görünüyor. Gölün kenarından geçiyoruz, suyu çekilmiş. İslâm da böyle küfrün şiddetli güneşi karşısında çekile çekile çekile çekile... Çünkü kâfir kuvvetli. Televizyonu var. Sateliti var.

Gökyüzüne koymuş cihazı, Amerika'daki müstehcen neşriyatı çanak antenle senin ülkende sana seyrettiriyor. Millet de memnun. Amerika'ya gidemiyordum, dansözleri seyredemiyordum. Oh şimdi bizim memlekette az çok yine sansür vardır TRT'nin, Allah ıslah etsin. Yayınları berbattır ama gene birazcık da sansür vardır az çok ar damarı tamamen çatlayıp da dumura uğramış değil.

Bu Amerika'da oo Fransa'da ne filmler var. Ne filmler var. Tamamen cehennemlik filmler var. Tamamen cehennemlik filmler var. Şeyi sahneliyor. Yani gece programlarında öyle dediler. Hocam, bu gece programlarında öyle şeyler sahneler ki utancından çatlarsın diye anlatıyorlar. Bu çanak antenle dünyanın her ye-

rine yayın yapıyor satelitlerden, göğe fırlattıkları uydulardan. Oradan çanak antenle Fransa'nın müstehcen gece filmini alıyor, Yunanistan'ın bilmem ne filmini alıyor, adamın Müslümanlıkla ilgisi yok ya. Allah'tan korkusu yok ki. O kendi keyfini düşünüyor.

Halkı şey yapıyormuş dilekçe veriyormuş, "Bize müstehcen filmler, porno filmler, yani fuhşiyat filmleri oynatın saat 12'den sonra." [diye.] Küçük çocuklar saat 9'da yatacak. Yattıktan sonra büyükler porno filmleri seyredecekler.

İslâm gidiyor. Nereye gidiyor? Hicaz'a doğru gidiyor. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretleri buyurmuş ki:

«إِنَّ الْإِسْلَامَ بَدَأَ غَرِيبًا، وَسَيَعُودُ غَرِيبًا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ»، قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: «الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ»

İnne'l-İslâme bed'e ğarîben ve se-ye'ûdü ğarîben fe-tûbâ li'l-ğurabâi. Kâle: Kîle: ve meni'l-ğurabâü? Kâle: Ellezîne yüslihûne izâ fesede'n-nâsü.

Inne'l-İslâme bed'e ğarîben ve se-ye'ûdü ğarîben. “İslâm garip olarak doğdu. Yine garip hâle gelecek. Yine garip hâle, yine boynu bükük hâle gelecek.”

Bir zamanlar ooo hocam neydi o tarihteki o devletli, kuvvetli, izzetli zamanlar! Abbasi İmparatorluğu'nun bir ucu, Atlas Okyanusu'ndaymış, öteki ucu Hint Okyanusu'ndaymış. Dünyanın üç kıtasında bilmem şu kadar arazi müslümanların elindeymiş. Müslümanların karşısında öbür devletlerin adı bile, esamisi bile okunmazmış. Müslümanlar Cebel-i Tarık'tan geçmişler, İspanya'yı istila etmişler. Fransa'nın ortasına Poitiers'e kadar gelmişler. İngiliz kralı Müslüman olmuş filan.

Haa şimdi nasıl? Şimdi;

Inne'l-İslâme bed'e ğarîben ve se-ye'ûdü ğarîben. Yine garip hâle dönüyor gibi. Allah müslümanlara akıl fikir versin.

Fe-tûbâ li'l-ğurabâi. “Ne mutlu gariplere! Ne mutlu gariplere!” *Ve meni'l-ğurabâü?* “Garipler kimler yâ Resûlallah, senin bu methettiğin, ne mutlu ne hoş ne iyi dediğin garipler kimler?”

Ellezîne yüslihûne izâ fesede'n-nâsü. “İn-
sanların berbat edip bozduklarını düzeltmeye
çalışanlar. Ne mutlu onlara.” Onun için biz
müslümanlar ne olmalıyız? Âlim olmalıyız. Bil-
gili olmalıyız. Evlatlarımızı âlim yetiştirmeli-
yiz. İslâm’a hizmet edici insanlar olarak yetiş-
tirmeliyiz.

“Evladım dünya malına tamah etme. Pa-
raya pula, mevkiye, makama tenezzül eyleme.
Allah’ın dinine hizmeti en büyük şeref bil. Ben
sana mali bakımdan her türlü desteği sağlaya-
cağım. Dini güzel öğren. Hiç kimseden korkma-
dan hakkı, hakikati, gerçekleri her yerde söyle.
İnsanları hak dine çağır.

Sahâbe-i kirâmın kâfir diyarlarına gidip de
orada İslâm’ı anlatıp da halkı müslüman ettik-
leri gibi Avrupa’ya gitmek istersen seni Av-
rupa’ya gönderirim. Afrika’ya gitmek istersen
paran benden. Amerika’ya gitmek istersen em-
ret, derhal göndereyim. Oralarda Allah’ın di-
nine yardım et. Allah’ın dinini anlat. Allah’ın
dinini dünyanın her yerinde yaymaya çalış.”
diye.

Haa bak insanlar bozmaya çalışıyorlar, uydularla şeylerle. Herkes şeytanın emrinde, şeytanın askeri. Nefsin esiri. Herkes zevk peşinde, keyif peşinde. Bu da Allah'ın dinini yaymaya çalışıyor. İşte böyle olmamız lazım.

Allahu Teâlâ hazretleri kendimizi âlim eyesin. Evlatlarımızı âlim yetiştirmemizi nasip eyesin. Büyük sevaplar almayı cümlemize nasip ve müyesser eyesin.

h. Müminlerin Hayret Edecek Durumu

خَيْرٌ، كُلُّهُ لَهُ أَمْرُهُ إِنَّ الْمُؤْمِنِينَ، لِأَمْرِ «عَجَبًا
سَرَّاءُ أَصَابَتْهُ إِنْ لِلْمُؤْمِنِينَ، إِلَّا لِأَحَدٍ ذَلِكَ وَلَيْسَ
صَبْرًا، ضَرَّاءُ أَصَابَتْهُ وَإِنْ لَهُ، خَيْرًا وَكَانَ شَكَرًا،
لَهُ.» خَيْرًا فَكَانَ

Âceben li-emri'l-mü'mini inne emrahû küllehû lehû hayrun ve leyse zâlike li-ehadin illâ li'l-mü'mini. İn esâbethu serrâü şekera ve kâne hayran lehû ve in esâbethu darrâü sabera fe-kâne hayran lehû.

Ahmet b. Hanbel, Hanbelî mezhebinin imamı, hadis âlimi *rahmetullahi aleyh* rivayet eylemiş. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki:

Âceben li-emri'l-mü'mini. “Şu mü'minin işine hayret edilir, şaşılır. Hayretler doğrusu şu müslümanın hâline işine.” Neymiş niye hayret edilirmiş mü'minin hâline? Çünkü;

Inne emrahû küllehû lehû hayrun. “Şüphesiz, kuşkusuz, muhakkak ki mü'minin her işi hayırdır. Şaşılmaz mı? Hayran kalınmaz mı böyle bir duruma? Her durumda hayra erer müslüman. Ne kadar şaşılacak bir durum.” Her hali nasıl hayırdır?

Ve leyse zâlike li-ehadin illâ li'l-mü'mini. “Başka hiç kimseye böyle nasip olmaz. Bazen iyi olur bazen kötü olur. Bazen keyif olur bazen zarar olur. Bazen kâr olur.” Yani hiç başka kimseye nasip olmayan her hali, her işi hayır olan mü'minin böyle hayır olması neden? İzah ediyor Peygamber Efendimiz:

În esâbethu serrâü şekera ve kâne hayran lehû.

“Kendisine sevindirici, hoş bir şey nasip olursa, başına hoş bir hal gelirse ‘Yâ Rabbi! Sana çok şükür. Elhamdülillah bana bunları da ihsan ettin. Bu güzel günü de gösterdin. Mutlu ettin beni. Dualarımı kabul ettin. İsteğim oldu.

Gönlüm hoş oldu yâ Rabbi!’ der, şükreder. Allah sevap yazdırır ona.”

Neden? Şükür ediyor. Şükür eden kulları Allah sever. Yani hem nimet verdi, nimet zaten bir mükâfat. Yani başka sevap yazılmasa bile insan mantığı nasıl düşünür? Başka sevap yazılmasa bile oh, baklava geldi börek geldi evimize. Her türlü şey, safalara erdik. Günümüz hoş geçti diye insan sevinir. Hem safalar geliyor. Hem de şükrettiği için sevap yazılıyor. Allah Allah. Hem safa hem sevap. Bunun aksi ne?

Ve in esâbethu darrâü sabera. “Başına bir zararlı, üzücü, sıkıntılı iş gelse müslümanın. O zaman da sabreder.”

Neden sabreder?

Bilir ki hayrı, şerri Allah gönderiyor insana. “Öyle mi hocam?” Ne tereddüt ediyorsun, Amentüyü okumadın mı? *Hayrihi ve şerrihi mine’llahi teâlâ* demez misin? Küçükken ezberledin, ezberlediğin şeyin mânasının farkında değilsin. Hayır da şer de Allah’tan. Ama müslümana şer gelirse zarar gelirse ne yapıyor? Sabreliyor. Biliyor ki Allah takdir etmiş. Vardır hikmeti. Dünya hayatı böyledir. Bazı günler

acıdır, bazı günler tatlıdır. Neyleyelim, sabre-
delim.

Ne dedi Yakup *aleyhisselam*?

﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ
جَمِيعًا﴾

*Fe-sabrun cemîlün asa'llâhu en ye'tiyenî
bihim cemîan.*⁸

Yani “Bana bir sabr-ı cemîl vazifesi düşü-
yor. Sabredeyim. O giden evlatlarımın hepsini
Allah bir gün benim yanıma getirir, beni onlarla
kavuşturur.” dedi. Peygamber tabii Yakup
aleyhisselam. Gözleri kör oldu Yusuf *aleyhisse-
lam*’ın hasretinden ağlamaktan. Sabrından şey
yapmadı. Bela üstüne bela, imtihan üstüne im-
tihan geldi. Sabrından vazgeçmedi. *Fe-sabrun
cemîl* dedi. Sabreden derviş muradına erermiş.
Veya ermiş.

Bu bakımdan şimdi müslümana da bir za-
rar geldiği zaman bilir ki Hak’tandır. Arabada
bir arıza oldu. Cenâb-ı Hak’tan. Bedeninde bir

⁸ 12/Yûsuf, 83

arıza oldu, önümüzdeki hafta sağ olursak okuyacağız. Cenâb-ı Hak'tan. Tarlana bir âfet geldi. Cenâb-ı Hak'tan. Çocuğuna bir sıkıntı geldi. Cenâb-ı Hak'tan. Ticarethanende bir problem oldu. Cenâb-ı Hak'tan. Her şey Allah'tan. Her şey Allah'tan, hepsi imtihan. Sen o imtihanın sorusunu doğru yazmaya bak, cevabını. Yanlış yazma.

Yanlış yazmak nasıl olur? Başına sıkıntılı cezalı bir şey geldi mi bazı adamlar vardır. Açar ağzını yumar gözünü. Feryat, figan, bağırma, çağırma, itiraz, sabırsızlık, kadere rızasızlık, Allahu Teâlâ hazretlerinin takdiri karşısında memnunsuzluk. Ee kaybetti. Kaybetti, imtihanı başaramadı. Zarar etti. İki türlü zarar etti: Bir başına gelen işin zararlı olmasından zarar etti. Bir de sabredemediğinden günaha girdiğinden zarar etti. Çifte katmerli zarar oldu.

Onun için müslüman, tabii güzel günde herkes hoşnut olur. Onu tembihlemeye lüzum yok. Nasihat çekmeye lüzum yok. “Aman başına bir hoş geldiği zaman üzülme.” Onu tembih etmeye lüzum yok kimse üzülmez ki zaten. Herkes memnun olur.

Asıl mertlik, asıl Müslümanlık ne zaman belli olacak? Asıl kulluk ne zaman belli olacak? Başına sıkıntılı bir hal geldiği zaman belli olacak. O bakımdan müslüman, gerçek müslümanrsa zarara uğradığı zaman başına bir bela, musibet geldiği zaman sabreder.

Fe-kâne hayran lehû. “O da ona hayır olur. İyilik gelirse şükreder, hayrolur. Kötülük gelirse sabreder, hayrolur.” Sabır, şükür; sabır, şükür; sabır, şükür; iki kanatlı kuş gibi kanadını çırpa çırpa, bak sabahleyin kuşlar vardı. Grup halinde uçup duruyorlardı sıcak diyarlara doğru. Kilometrelerce gidecekler. Belki Afrika’ya kadar varacaklar. Ta nerelerden çıktılar. Eh mü’min kulda böyle sabrede şükrede sabrede şükrede şu hayatını geçirir. Rabbinin huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varır. Lütuflarına erer. Cennetiyle cemaliyle müşerref olur. Allah cümlemizi öyle sevdiği kullardan ve iki cihan saadetine erenlerden eylesin.

Fâtiha-i şerîfe mea’l-besmele.

SORU CEVAP

Üç soru var. Birisinde deniliyor ki:

Sakal bırakmak için hanımdan izin almak veya danışmak gerekli mi?

Cevap: Hayır, gerekli değildir. Sünnet olan, Peygamber Efendimiz'in sünneti olan, Allah'ın emri olan şeyleri herhangi bir kimseye danışmaya lüzum yoktur. Bırakacak sakalı, bırakacak. Ama şey yapmaya, mümkün olduğu kadar gönlünü alacak sözler söylemeye, onu da reaksiyonel duruma düşürmemeye de politika-sıyla gayret etsin. Hediye alsın. Gönlünü hoş edecek şeyler söylesin.

Soru: es-Selâmü aleyküm muhterem hocam. 18 bin âlemden kastedilen nedir? Her birinde canlı var mıdır?

Cevap: Aleyküm selam. Şimdi bu 18 bin âlem sözü... Eski kitaplarda kâinatın hilkiyle verilen bazı bilgiler vardır. O bilgiler, Allahu Teâlâ hazretleri önce akl-ı faali halk eyledi. Ondan sonra işte şunları halk eyledi. 9 feleği halk eyledi. 4 unsuru halk eyledi. Şu şöyle oldu, bu böyle oldu. Onların şeyinden, toplamından, çarpımından çıkan rakam 18 bin âlem filan diye

böyle bir izahlar vardır. Bu hadîs-i şerîfe dayanan bir şey değil, 18 bin âlem sözü. Eskilerin kozmolojiyle yani kâinatın yaratılışı ve yerlerle göklerle ilgili şeyiyle, kanaatleri ve görüşleriyle ilgili bir rakamdır. Aslında âlemler 18 binden çok daha fazladır. Yani 18 bine münhasır ve o hudutla o sayıyla mahdut değildir.

Onun izahına bugün bilimsel olarak bu eski kitaplarda yazılan şeylere hepsine katılamıyoruz. Mesela eskiden anâsır-ı erbaa demişler. Yani kâinattaki tüm gördüğümüz dağlar, taşlar, ağaçlar, şeyler dört unsurdan meydana gelmiş demişler. Su, hava, toprak, ateş. Dördünden meydana gelmiş demişler. Hâlbuki bugün biliyoruz ki su kendi içinde de başka unsurlardan meydana gelmiş. Hidrojenden ve oksijenden meydana gelmiş. Ateş dediğimiz şeyin tahlilini yaptığımızda biliyoruz ki bunun içinde bir takım gazlar var. O da kompoze bir şey. Toprak dediğimiz şey her şey var içinde yani. Toprak dediğimiz şeyin içinde kurşun var, bakır var, demir var.

Onlar da biliyorlardı ama toprağı tek bir unsur gibi görmüşler. O zamanın bilim seviyesine göre söylenmiş bir laf, yani bunun bugün

bizi bağlayıcı bir tarafı yok. Zaten hadisten, ayetten çıkmış bir şey de değil. O zamanki âlimlerin bilgi seviyesi, görgü seviyesiyle ilgili bir şey. Biz bugün toprağı tahlil edebiliyoruz. İçinde hangi maddeler olduğunu, neler olduğunu, madenleri vesaireleri. Gazları, mineraleri, elementleri biliyoruz bugün. Onun için bu şeyler böyle dört unsur bilmem 9 felek vesaire filan, yani onlarla ilgili bir rakam bu çıkan rakam. Onun için istinad ettiği şeyler tam şey olmadığı için, sıhhatli olmadığı için bu rakamın 18 binle mahdutluğunu da kabul etmek mümkün değildir.

Âlemler çoktur. Âlemlerin içinde insandan gayrı mahlûklar vardır. Yani çeşit çeşit Allah'ın yaratıkları vardır.

﴿وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾

Ve mâ ya'lemu cünûde Rabbike illâ hüve.

9

Rabbinin ordularını, yarattığı mahlûkatı kendisinden gayrı kimse bilemez. Dünyadaki-

⁹ 74/Müddessir, 31

leri bile bilemez, dünyanın ötesindekileri nereden bilecek? Yerlerde, göklerde nice nice varlıklar vardır.

Bir hadîs-i şerîfte mesela buyuruluyor ki: İlim yoluna girilen kimseye göktekiler ve yerdekiler hatta suyun içindeki balıklar bile dua eder. Demek ki göklerde bir sürü varlıklar var. Yani birçok delillerden bunu biliyoruz. Melekler var. Cinler var. Görülen varlıklar, görülmeyen varlıklar var. Her şey vardır. Onun için ne 18 bin rakamı bizi bağlar ne de dünyanın dışında başka yerde canlı yoktur filan sözü bizi bağlar. Öyle bir şey yok.

Allahu Teâlâ hazretlerinin mülkü öyle geniş, öyle engin, kudreti o kadar sonsuz ve yaratması o kadar coşkun bir yaratma ki... Yani bir yaprak çeşidine bakıyorsunuz. Aklınız başınızdan gidiyor yaprak çeşitlerinden. Bir balık çeşitlerine bakıyorsunuz. Hayranlıktan aklınız başınızdan gidiyor balık çeşitlerinden. Bir çiçek çeşitlerine bakıyorsunuz. Aklınız başınızdan gidiyor çiçek çeşitlerinden. Bir böcek çeşitlerine bakıyorsunuz. Bilmem kaç bin tane böcek toplamaktan, koleksiyon yapmaktan âciz kalıyorsunuz. Ne diyor?

﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾

*Fe tebârake'llâhu ahsenü'l-hâlikîne.*¹⁰

Tebâreke'llah demekten başka, hayranlık duymaktan başka, *Sübhanallah* demekten başka çare olmuyor. Bizim bileceğimiz bu işte. Sonsuz kudret sonsuz güç sonsuz nice nice lütuflar, ihsanlar, yaratıklar. Âlemler; sayısını Allah bilir. Miktarını Allah bilir.

Soru: Dinimizde akraba ziyaretlerine önem verilmektedir. Fakat ziyaret ettiğimiz yerde kadın erkek toplu halde oturuyorlarsa ne yapmamız lazımdır?

Cevap: Muhterem kardeşlerim, güzel bir soru. Şimdi biz[im] müslümanlar olarak genel prensibimiz, hareket tarzımız nedir? Kur'ân'a, dine, dinin ahkâmına uygun şekilde hareket ederiz. Uygun olmayan hareketi yapmayız. "Buyurun size bir likörlü çikolata ikram ediyorum." Hayır. İçki haram olduğundan şey yapmam. "Efendim bu sarhoş etmez." Sarhoş et-

¹⁰ 23/Mü'minûn, 14

mesi, etmemesi sana ait bir şey değil. Sen orasına karışma. Bir şey haram oldu mu azı da haramdır, çoğu da haramdır.

Çikolatanın içine şey koyuyorlar şimdi. Ta orta göbeğine likör koyuyorlar dikkat edin. Almayın. Öyle pastanelere söyleyin lafı. “Ya sen sahtekâr herif, beni zorla günaha mı sokmak istiyorsun?” deyin. Çikolata diye alıyor millet. Fırt bir ısırıyor. Ortasından bir ıslaklık geliyor ağzına. Biraz buruk bir acayip bir şey. Ya neymiş tadı daha güzel olsun diye likör koymuş. Başına çalınısın likör şişesi. Yani kim bunu böyle koy dedi? Ben içkiyi alacak olsam pastaneden mi alırım? Yani içki arayan bir insan gider pastaneden mi şey yapar? Niye pastanenin mallarını haramlaştırıyorsun, berbat ediyorsun?

Biz her şeyimizi Allah’ın rızasına uygun yapmaya çalışırız. Allahu Teâlâ hazretlerinin yasak ettiği şeyi, fiili yapmayız. Şimdi müslüman tesettüre riayet edecek. “Efendim işte bu bizim yakınımızdır, akrabamızdır. Bir şey olmaz.” Öyle şey yok. Bir şey olup olmaması sana ait değil. Allah örtünün demiş. Örtüneceksin.

“Efendim işte elini sıkalım.” El sıkmak bir kere nereden çıktı? Batıdan gelme bir adet. Yeni çıktı.

Evvel yoğidi işbu rivayet yeni çıktı

Nerden çıktı? Sen başkasının elini ne hakla tutuyorsun? Nasıl tutarsın? “Hocam herkes tutuyor.” Hem de bir de sallıyor böyle eşek kuyruğu sallar gibi. Yani herkes yapıyor diye yapmak zorunda değiliz.

Biz müslümanız diyeceksiniz. Her yerde şahsiyetinizi koyacaksınız ortaya. İngiliz, İngiliz gibi hareket ediyor. Hiç bizim gibi giyindiğini gördün mü? Adamların her şeyi acayip. Blucin pantolonu eskitiyor öyle giyiyor. Yırtıyor öyle giyiyor. Yamalıyor öyle giyiyor. Zıpır. Yani akıl erdirmek mümkün değil. Biz yeni elbiseden memnun oluruz. O özel olarak kumaşı diktikten sonra eskitiyor. Taşlıyor. Bilmem ne yapıyor. Rengini attırtıyor. Yırtıyor. Cırttt buradan buraya yırtıyor. Püsküllendiriyor. Vah fukaracık filan diyorsun. Ne fukaracığı onu kaç paraya aldı o. Bu yıpranmış o eski şeyi kaç paraya aldı o.

Eski şey giyiyor. Adamın akı gitti mi Allah saklasın işte akıl fukarası olmak çok zor. Onun

için o bâtil yolda böyle eğri büğrü işleri yaparken bu benim âdetimdir diye yapıyor da sen Hak yolda Allah'ın emrinde hareket etmekten niye geri duracaksınız? “Ben müslümanım kardeşim, böyle yaparım. Başka türlü yapamam. Senin yaptığın gibi yapamam.” derim. Biter. Yani siz de böyle diyeceksiniz.

Erkek ve kadın aynı oturmaz. Siz şu tarafta oturun, biz bu tarafta dururuz. Zaten sen dikişten nakıştan örgüden bahsedersin. Ben ondan anlamam. Ben de işten güçten bahsederim. Sende ondan anlamazsın. Ayrı ayrı. Sonra o ona bakar. O ona bakar. Ondandır sonra çeşitli günahlar çıkar. “Efendim filanca kimse evliymiş de falanca kimsenin karısıyla ilişki kurmuş da gazetelere düşmüş de haislere düşmüş.” Haa İslâm kötülükleri şeyden engelliyor. İlk olacağı yerden kesiyor. Buradan öteye gidilmez diyor. O zaman kötülük olmuyor. İslâm'a uymayanlar da ondan sonra başına felaket geldiği zaman saçlarını yoluyor önüne atıyor. Vah ah eyvah tüh. Haa işte bak bu İslâm'a uymamanın cezası oluyor.

“E hocam yani herkesi kötü niyetli olarak mı düşüneceğiz?”

Kötü niyetli olarak düşünmeyeceğiz ama kötü niyetli olanların şeyine imkân vermeyecek bir sistem içinde yaşayacağız. Yani sistemimiz, herkesin iyi olduğunu hatta benden daha iyi olduğunu düşünüyorum ama sistem böyle.

Bak Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki: Fâtımatü’z-Zehra *radıyallahu anhâ*’nın evine gidiyorlar. Yanında birkaç sahabesinden mübarek zât var. Diyor ki kapıda: Yâ Fâtıma, kızım, yanımda misafirler var. Perdenin öbür tarafına geç. Bak beraber otur demiyor. Perdenin öbür tarafına geç diyor.

“Ben senin babanı. Bunlar da senin babanın sahabesi olduğuna göre bunlar da âhîret insanı. Cennetlik insanlar olduğuna göre, başını örtüp de burada dur.” demiyor yani. Kızım perdenin öbür tarafına geç diyor. Demek ki Peygamber Efendimiz böyle emrettiğine göre işin böyle yapılması lazım. Biz de bu tarzda yapacağız. Böyle yapılmasını yumuşak yumuşak söyleyeceğiz. El sıkılmayacağız. Çünkü namahremle yani şey yapmak uygun olmadığından, el tutmak.

Peygamber Efendimiz kadınlarla el tutuşmadı. “Neden sen benim elimi sıkılmıyorsun?”

Peygamber Efendimiz kadınlarla el tutuşmadığı için. Anladın mı? Ben Peygamber Efendimiz'in yolunda gitmek isteyen bir insanım, ondan. O kadar.

“Sen gerici misin?”

Hayır, ben müslümanım. Sen gericisin. Bak el bir sıkmamamı hazmedemiyorsun. Hem ben tarihî örfümüze, töremize uygun hareket ediyorum. Sen maymun gibi gitmişsin başka tarafın taklidi. Başka örf ve adetle gelmişsin benim karşıma. Bir de beni suçluyorsun. Senin kendi şeyin faullu, hatalı. Yani hatalı olan kendinsin. Tutup bu tarafı suçluyorsun. Neyse kavga etmeden yumuşak yumuşak şeyi anlatmak lazım.

Millet bugün şaşkın. Yani her şey bir değişik. Tabii ilim az olduğundan oluyor. Onlara ilmi öğreteceğiz. Bu böyle olmuyor. İslâm'ın örfü böyle. Yani Avrupalı emin ol saygı gösteriyor. Biz Avrupa'ya gittik, Amerika'ya gittik. Biz el sıkmayız diyoruz. Peki diyor, o kadar. Yani şey yapmıyor.

Soruyor, “Niye bu başı kapalı? Yani bu havada böyle baş kapanır mı?” diyor. E bizim arkadaş izah ediyor, diyor ki: Hani sizin diyor şvesteler nasıl kapalı, kilisedeki rahibeler. Ah

soo diyor o zaman. Tamam, anladım diyor. Bitiriyor işi yani. Saygı gösteriyor.

Kendi ayağının keyfi için zengin kadın Mercedes'ten iniyor. Lüks Mercedes'ten, kanatlı kuyruklu Mercedes'ten iniyor. Şehrin ortasında pabuçlarını eline alıyor yalınayak yürüyor. Sıhhat için ayak sıhhati için topuklu ayakkabılar zararlıymış. Arada böyle jimnastik olsun diye yalın ayak yürüyor. "Aa bu ne?" dedim ben. Bunlar yapar dedi. Bunlar korkmaz dedi yani. Başkası şöyle diyecekmiş, böyle diyecekmiş korkmaz.

Peki müslümanlar? Allah'tan korkmayıp insanlardan mı korkacak? Onlar da Allah'ın emri neyse onu söyleyecek. Ona göre hareket edecek. Her şeyimizi öyle yapacağız. İslâm'ı öğreteceğiz. Adam bizi bilecek.

Ben askere gittim. Bana dediler ki sen yandın. Askere gittiğin zaman yandın sen. Çünkü dediler askerlikte usul şöyledir böyledir. Subay gazinosu vardır. Subay gazinosuna erkekler, kadınlar gelir. Dans olur. Şöyle olur böyle olur. Gitmeyenlere baskı yaparlar bilmem ne filan. Biz hiç öyle şey yapmadık elhamdülillah.

Bizim alay komutanı şey derdi bize, hocam kazalar fazla oluyor. Acaba kurban mı keselim? Yani bana göre konuşuyor. Kendisi içerdi, küfür ederdi, şey yapardı ama bizim karşımıza gelince aklına Müslümanlık gelirdi, bizi görünce yani. “Kazalar fazla oluyor acaba kurban kessek azalır mı hocam?” E kesersen iyi olur dedik. Hadi kes de fukaraya dağıt. Bize görev verirdi. Biz asteğmeniz. O alay komutanı filan.

Yani sen sağlam durursan karşı taraf sana uyuyor. Sen çürük durduğun zaman o da ille baskı yapar. Şöyle olacak böyle olacak. Niye ben senin yaptığın gibi yapayım? Niye Allah’ın rızasına aykırı iş yapayım, günahlı iş yapayım? Bizim prensibimiz bu değildir. Öğrensin. Bilmesi lazım. Müslüman mahallesinde salyangoz satılmaz. Fransa’ya git sat. Burada satılmaz.

Soru: Riya ile ibadet eden bir kişi sevap alamıyor. Farz olan ibadetler de riya ile yapılırsa bu ibadetin tekrarlanması gerekir mi?

Cevap: Şimdi riya ile olduğu garantili olursa tekrarlanır. Çünkü Allah kabul etmez riya ile oldu mu[olduğunda]. Ama farz ibadetlerin hepsi aleni yapılır. Aleni yapılması riya değildir. Yani riyanın ne olduğunu orada tarif

etmek lazım. İbadetin gizlisi makbuldür, gösteriş olmaması makbuldür filan ama farz ibadetler aleni yapılır.

Neden?

Ötekiler de farzı hatırlasın, onlar da yap-sın diye. Onun için hava meydanına gidersin. Herkes oturmuş bacak bacak üstüne atmış. Tayyaresinin gelmesini bekliyor. İşlemin yapılmasını, bavullarının alınmasını bekliyor filan. Namaz vakti geldi. Seccadeni yayarsın, kamet getirirsin. *Allahuekber*. Herkes bakar böyle. Riya mı oldu? Hayır. Tebliğ oldu.

Tebliğ oldu. O kadar insana sen demiş oluyorsun ki: “Ey Allah’ın kulları! Allah kullarına namaz kılmayı, belirli vakitlerde belirli namazları kılmayı farz kılmıştır. Ben o vazifeyi yapıyorum. Sizin de mâlumunuz olsun ki sizin de boynunuza bu borçtur.” demiş oluyor. Tebliğ etmiş oluyor, sevap kazanıyor. “Ben bunu hiç kimseye göstermeyeyim. Gizli kılayım.” Hayır. Farz ibadetler aşikâre yapılır ki unutan da şey yapmasın.

Gidiyorsun otobüs şoförüne diyorsun ki; Namaz kılmam lazım. Şöyle bir kenarda duru-

ver. Vaktim geçiyor. Şurada abdest alayım namaz kılayım. Abdestim yok. Peki ağabey diyor, hocam diyor. Başüstüne diyor. Tırt arabayı kenara çekiyor. Bir abdest alıyorsun sen. Aa bakıyorsun otobüsten 20 kişi daha abdest almış, arkada kocaman bir saf. Bre siz neredeydiniz az evvel? Ben söylemeseydim şoföre, sizin hepinizin namazı kaçacaktı. “İşte utandık hocam söyleyemedik. Şoför belki kabul etmez.” Sen bir şoföre söyle de kabul etmezse vebal onun olsun. Sen önce bir söyleyeceksin. Onun için farz ibadetlerde riya düşüncesi olmaz yani gösteriş, reklam vesaire düşüncesi olmaz.

Ama gerçekten riya ile kıldığın belliyse, yani mesela aman bizim genel müdür şuraya girdi. Tam farz namazı kılıyor. Pıt pıt pıt pıt koşuyor. “Tam yanında durayım. Onunla beraber namaz kılayım. Terfide beni göz önünde bulundursun. Bu namaz kılan bir insan. Beni muavin alsın.” filan.

Ha bu aşikâre riya oldu tamam. Bunu iade et. Allah’a tevbe et. Bu tamam. Öyle olduğu zaman öyle dersin. Ama öteki farz ibadetler aleni yapılacak, aleniliğini riya sanıp da her bi-

risini artık şey yapmaya kalkarsan, iade etmeye kalkarsan zaten hiç kimse dinin altından kalkamaz. Öyle diyor Peygamber Efendimiz. Yani hiçbir kimse bu dine hepsini tam yapacağım diye giriştiği zaman başaramaz. Din ona üstün gelir. Onun için ölçülü yapın diyor.

«إِنَّ الدِّينَ يُسْرٌ، وَلَنْ يُشَادَّ الدِّينَ أَحَدٌ إِلَّا غَلَبَهُ،

فَسَدِّدُوا وَقَارِبُوا»

İnne'd-dîne yüsrün ve len yüşâdde'd-dîne ehadün illâ ğalebehû fe-seddû ve kâribû.

Fe-seddû ve kâribû buyuruyor. Yani ölçüyü aştığı zaman insan, bu sefer fıtırma noktasına gelir yani olmadı yine.

Şimdi mesela bir namaz kılıyorsunuz. Bu iyi olmadı bir daha kılayım. İkincide tekrar bir hata oluyor. Bir daha kılayım. Üçüncüde tekrar bir hata oluyor. Bak şeytan seni bir şeye çıkmaza soktu işte. Sonunda pes diyorsun, yapamıyorsun. Onun için yani mütevaziyâne, ölçülü, dengeli olmak lazım.

Soru: Arzdan Arşa Sonsuzluk Kulesi ve Mirac isimli beş kitaplık Muhammed Von Aiberg kitapları hakkında bize bilgi verir misiniz?

Cevap: Güzel enteresan şeyler yazıyor. Tavsiye de etmem. Alanlar da okumuşlar tekrardan.

Soru: Hocam insan dünyadaki durumuna göre âhiret hayatında öyle görülecek. Hırslı insan fare gibi. Şehvetine düşkün insan horoz gibi. Şu an öğrenciyim. Ulaşmak istediğim noktalar için çalışmak mecburiyetindeyim. Daha önceki gibi vasıflar kazanmamam için ölçü ne olmalıdır?

Cevap: Yani bu kötü huylardan kurtulmam için ne yapmam gerekiyor diyor. O tasavvuf demek, yani tasavvufî tedbirlere riayete ederek iyi bir derviş olman gerekir.

Soru: Canlı resmi olan odada namaz kılınmaz diye bir yazı okudum filanca gazetede. Bu doğru mudur? Mesela ağaç bitki resimleri buna girer mi?

Cevap: Hayır, ağaç bitki resimleri girmez. Yalnız canlı hayvan resmi olan. Mesela horoz, ceylan, kuş vesaire filan olan yere melek girmez. Karşısında onun bulunmaması lazım. Yani namaz kıldığı yerde bulunmaması lazım. Bulunması doğru değil. Fakat bulunursa karşısında olmamak şartıyla, namazı kabul olmaz değil

yani namazına şey yapmaz. Fakat bulunmaması icap eder. Mekruhtur.

Gölgesi yere düşen şekil yani heykel tarzında olanları haramdır. Öteki resimlerin de konulmaması, kapanması uygun olur. Yani kabul olmayacak diye bir şey yok. Bazen çeşitli mecburiyetler oluyor. İnsanın elinde olmayan yerlerde, elinde olmayan şekillerde namaz kılması gerekebiliyor. Önünde, kıblesinde yani ona ibadet ediyormuş gibi şey bulunmaması lazım. Kendi eviyse kendi imkânı varsa kaldırması uygun olur.

Soru: Kur'ân-ı Kerîm'de bir erkeğin iki kız kardeşi nikâhı altında bulundurması yasaklanmıştır. Buna göre bir erkek karısının kız kardeşiyle tokalaşabilir mi?

Soru: Şimdi, tokalaşamaz çünkü hanımından ayrıldığı takdirde ötekisiyle de evlenmek gibi şey hala imkân mevcut olduğundan, yani nikâhı ebediyen haramlardan olmadığından, belli bir şarta göre olduğundan yine tokalaşamaz ve kadınlarla zaten tokalaşmak İslâmî bir adet değildir.

Soru: Unutkanlık için ne yapmalıdır?

Cevap: Unutkanlık için günahlara dalma-
maya dikkat etmelidir. Bilhassa gözünü harama
bakmaktan sakınmalıdır. Cuma gecelerinde te-
heccüd namazına kalkıp dua ederek de “Bu
şeyi benden gider Yâ Rabbi!” diye Allah’tan is-
tenir.

Soru: Kur’ân-ı Kerîm’de uzaydan gelecek yaratıklar hakkında herhangi bir hüküm var mı?

Cevap: Şimdi, uzaydan gelecek yaratık-
lar[dan] kastettiği, meleklerin dışında uzayın
başka bir şeyinde, gezegeninde yaşayan bazı
kimseler demek istiyor. Mesela Merih’ten veya
başka filan yerden demek istiyor. Böyle bir
bilgi yok. Yalnız kıyamette Ye’cüc ve
Me’cüc’ün çıkacağına dair ve onların her tarafı
kaplayıp istila edeceğine dair rivayetler var.
Hadîs-i şerîflerde onlarla ilgili malumat var.

Allah hepinizden razı olsun.

*Sübhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ
inneke alîmün hakîm. Sübhâne Rabbike
Rabbi’l-izzeti ammâ yesifûn. Ve selâmün ale’l-
mürselîn ve’l-hamdü lillahi Rabbi’l-âlemîn.
el-Fâtîha.*

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
21 Rebîü'l-Âhir 1409 /
30.11.1988
Sapanca/ Sakarya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaş-](#)
[mak için tıklayınız.](#)

